

ובהמשך, כמו והלאה. 29 מכלום: כלימה, בושה. 30 ותברכם... ושלום: על פי תהי' כט, יא: "יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום".

[י] רני עקרה / שבעתא

רְנִי אֲצוּלָה נְסוּכָה מְכַל לְאֹמְיָם]ם
 בְּנִיךָ אֶקְבֹּץ מִבֶּן עַמִּים
 גַּם תִּבֹאֵי לְמִקְדָּשׁ הַדְּוֹמִים
 דְּגוּל יְגוֹנְנֶךָ בְּזָכוֹת אֲבָבָא בְּיָמִים
 ב>רוּךְ< [מגן]

5 הַרְחִיבִי הַבְּנֵן הָאֲרִיכִי הַמֵּיתֵרִים
 וַיְרוּעוּתֶיךָ יְכוֹן אֶל כָּל עֲבָרִים
 זְרַעֲךָ גוֹיִם יִירֶשׁ בְּכָל מְצָרִים
 חֵי יִטְלִילֶךָ בְּזָכוֹת זָרַע וּמְצָא מְאָה שְׁעָרֵי]ם
 ב>רוּךְ< [מחיה]

כִּי טוֹבֶךָ מְאֹד נִרְבָּה בְּמַכְלוּלִים
 10 יְמִין וּשְׂמ[אל] תִּפְרֹצֵי בְיוֹשֶׁר מַעְגְּלִים
 כִּי עֲרִיךָ הַנְּשֻׁמוֹת יִרְבּוּ בָם מִהַלְלִים
 לְקַדוֹשׁ שְׁרָאֵל יוֹשֵׁב אֱהָלִים
 ב>רוּךְ< [האל הקדוש]

כִּי בּוֹעֲלִיךָ מְנוּסֶךָ מוֹקְדָשׁ בְּמִקְדָּשִׁים
 נְצוּר יִנְצוּר עִם מְקוּדָשִׁים
 15 סְבָרֶךָ יִפְאַרְךָ בְּסוּד שְׁלִישִׁים
 עֲדַתִּי הַמְּוַבְּדֵל קֹדֶשׁ קִדְשִׁים
 ב>רוּךְ< [מקדש]

כי כאשר
פוריה מפוארת בפרחים
צהר שמשתיך בכדלד מפותחים
קירות כיתת זכללה מקהל מנצחים
רוצה עבודה י[...] את נצפן ג' ירחים
20
ב>רוך< [שאותך בראה]

כי הקרים
ש[...]ת יושתו לפרץ
תמוטנה גבעות בכל קצוי ארץ
ערך ל[צור]ך יקרך בצבי ארץ
בהודנה]ה] טובה טוב לנוחלי הנה שמעו בכל הארץ
ב>רוך< [הטוב שמך]

וארשתיך לי 25
חבורה הקדושה לשלום
חבורת הצדק תשב לעילום
זנה לביאת קח אדרתו ויגלום
התענגו על רוב [ש]לום
ב>רוך< [מעון הברכות] [ועושה השלום]

מקור: כ"י קמברידג', ספריית האוניברסיטה, T-S NS 110.146 (לא כתיבת ידו של עלי בן עמרם, בחלקו מטושטש ודהוי. המשך העמוד ריק, נ).

סימן: א-ת בראשי הטורים; עלי החבר יזכה, בשתי הסטרופות האחרונות.

ביאור: פתיחות מקראיות: יש' נד, א-ג; ה-ו; י. הו' ב, כא. 1 פנייה אל עם ישראל המדומה לאישה.

רני: שירי, על פי יש' נד, א: "רני עקרה לא ילדה פתחי רנה וצהלי". **אצולה... לאומי[ם]:** כינוי לישראל.

ההשלמה על פי החרוז. **נסוכה:** לשון שלטון ושררה, בעלת נסיכות. השווה יש' כה, ז: "והמסכה

הנסוכה על כל הגוים". 2 **אקבץ:** מתוקן בין השיטין מ'הפזורים'. **מבן עממים:** מבין הגוים, וכל הטור

על פי יח' כח, כה: "בקבצי את בית ישראל מן העמים". **מבן:** מתוקן בין השיטין ממילה לא ברורה. 3

תבואי: מוסב על ישראל. **מקדש הדומים:** בית המקדש אשר בארץ (ה'דומים!). ללשון ראה יש' סו, א:

"השמים כסאי והארץ הדם רגלי". 4 **דגול:** כינוי לקב"ה, על פי שה"ש ה, י: "דודי צח ואדום דגול

מרבבה". **יגוננך:** יגן עליך. **אב בא בימים:** כינוי לאברהם, על פי בר' כד, א: "ואברהם זקן בא בימים",

והשווה בר' יח, יא. 5 **הרחיבי:** הגדילי, על פי יש' נד, ב: "הרחיבי מקום אהלך ויריעות משכנותיך

יטו". **הבנין... המיתרים:** שם, שם: "אל תחשכי האריכי מיתריך ויתדתיך חזקי". 6 **וירועותיך:** צ"ל

ויריעותיך. **יכון:** הקב"ה. **אל כל עברים:** הקב"ה יקים את יריעות המשכן לכל עבר. ראה: יש' נד, ב:

"ויריעות משכנותיך יטו". 7 **זרעך גוים יירש:** יש' נד, ג. **בכל מְצָרִים:** בכל הגבולות. ללשון ראה איכה,

ג, א: "גלתה יהודה מעני ומרב עבדה היא ישבה בגוים ולא מצאה מנוח כל רדפיה השיגוה בן המְצָרִים".

ללשון השווה גם: משנה, בבא בתרא, ז, ג: 'בסימניו ובמצריו'. 8 **חי:** כינוי לקב"ה. **יטליך:** יוריד

עליך טל. **זרע... שערים:** כינוי ליצחק, על פי בר' כב, יב: "ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא

מאה שערים". ושיעור הטור: בזכות יצחק יוריד הקב"ה טל. 9 **במכלולים:** בכול ובשלמות. 10 **ימין**

ושמ[אל] תפרוצי: יש' נד, ג. **ביושר מעגלים:** בדרך הישרה, דרך הצדק (בסמיכות הפוכה). השווה:

מש' ד, יא: "בדרך חכמה הריתיך הדרכתיך במעגלי ישר". 11 **עריך הנשמות:** עריך השוממות, על פי

יש' נד, ג: "וערים נשמות יושיבו". השווה יר' לג, י: "ובחצות ירושלם הנשמות מאין אדם ומאין יושב".

ירבו בם מהללים: תהיינה מיושבות בתושבים רבים שיהללו את הקב"ה. 12 **לקדוש ישראל:** לקב"ה,

על פי יש' נד, ה: "וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא". השווה: יש' יב, י: 'צהלי ורני יושבת ציון

כי גדול בקרבך קדוש ישראל'. השווה יש' א, ד. **יושב אהלים:** כינוי ליעקב, הוא ישראל, על פי בר' כה,

כז: "ויעקב איש תם יושב אהלים". 13 **בועליך:** הקב"ה. יש' נד, ה. **מנוסך:** אולי מפלטך, גואלך.

מוקדש במוקדשים: כינוי לקב"ה, על פי וי' יט, ב: "קדשים תהיו כי קדוש אני יי אלהיכם". 14 **נצור**

ינצור: ישמור, יגן. **עם מקודשים:** את עם ישראל. 15 **סברך:** כנראה כינוי לאל, מקור תקוותך. **יפארך:**

ישווה לך הדר וכבוד. **בסוד שלישים:** כנראה יחד עם כל ישראל (שלישים). **שלישים:** כהנים, לויים

וישראל. ראה: בבלי, שבת, פח ע"א. 16 **עדתי המובדל**: כינוי לישראל, על פי וי' כ, כה: "ואבדיל אתכם מן העמים". השווה נחמיה ט, ב: "ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר". 17 **כי כאשה פוריה**: יש' נד, ו: בשונה מלשון הפסוק: "כי כאשה עזובה ועצובה רוח קראך יי". **מפוארת בפרחים**: מבורכת בצאצאים. והשווה: תה' קכח, ג: "אשתך כגפן פריה בירכתני ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך".

18 **צהר שמשתיך**: מחיצות החלונות שהשמש זורחת דרכן, והכוונה למקדש. **בכדכד מפותחים**: מקושטות במעשה אמנות באבן היקרה והבהירה כְּכֹדֵד. הטור כולו על פי יש' נד, יב: "ושמתי כדכד שמשתיך ושעריך לאבני אקדח". הטור רומז לדיון האם ירושלים תיבנה מאבן השוהם או מאבן הישפה. ראה: בבלי, בבא בתרא, עה, ע"א: "ושמתי כדכד שמשותיך א"ר שמואל בר נחמני [...] חד אמר שוהם וחד אמר ישפה אמר להו הקב"ה להוי כדין וכדין". 19 **קירות כיתת**: הכוונה לבית המקדש שנחרב ('כיתת'). **יכללה**: האל יבנה, ישכלל, ייפה. לשון כלילת יופי. ללשון ראה, איכה ב, טו: "כלילת לפי משוש לכל הארץ", והשווה יח' כז, ד: "בניך כללו יפיך". **מקהל מנצחים**: כינוי לקב"ה המקבץ שרים, והכוונה לישראל האומרים פיוטים ותפילות. **כיתת**: יו"ד תלויה. 20 **נצפן ג' ירחים**: כינוי למשה, על פי שמי' ב, ב: "ותצפנהו שלשה ירחים". 21 **כי ההרים**: יש', נד, י. **יושתו לפרץ**: יהיו לפורענות ולהרס. השווה: יש' ה, ה-ו: "פרץ גדרו והיה למרמס ואשיתו בתה". 22 **תמוטנה גבעות**: יש', נד, י. **בכל קצוי ארץ**: בכל העולם. כנראה תיאור אחרית הימים. 23 **ערך [לצור]ך יקרך**: אולי כבודך ותפארתך עמד ('ערך') לפני הקב"ה ('[לצור]ך') בגאווה. ההשלמה על פי העניין. ואפשר גם שמתייחס לעצמו, הפייטן, המשמיע פיוט זה ('ערך') לכבוד הקב"ה. **בצבי ארץ**: בארץ צבי, כינוי לארץ ישראל. הלשון על פי יח' כה, ט: "צבי ארץ בית הישימות". השווה דני' יא, טז; מא. 24 **בהודיה טובה**: בתפילות הודיה. השווה תה' קו, א: "הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו". והשווה דה"א טז, לד ועוד.

טוב לנוחלי: הודיה על הטוב, שנחלו ההולכים בדרכו של הקב"ה והשווה: מש' כח, י: "ותמימים ינחלו טוב". **לנוחלי**: לעם שנחל נחלות הארץ. **היה... הארץ**: כינוי ליהושע שבמלחמותיו נחלו ישראל את הארץ. על פי יהו' ו, כז: "ויהי יי את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ". 25 **וארשתיך לי**: הו', ב, כא.

החבורה הקדושה: כנראה מתייחס לקהל המתפללים המצוי בבית הכנסת באותו מעמד. **לשלום**: ברכה לשלום. בכתב היד מנוקד: 'לְשָׁלוֹם'. 26 **חבורת הצדק**: ציבור הנוכחים בתפילה או ישיבת ארץ ישראל. **תשב לעילום**: תתקים לעולם. ללשון ראה דה"ב לג, ז: "אשים את שמי לעילום". 27 **יזכה**: עם ישראל. **לביאת... ויגלום**: לביאת אליהו הנביא, מבשר הגאולה, על פי מל"ב, ב, ח: "ויקח אליהו את אדרתו ויגלם ויכה את המים ויחצו הנה והנה". **והתענגו... שלום**: תה' לז, יא.